Broj: S1 3 U 030435 19 U
Sarajevo, 24.03.2020. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Čosić Efraima i Orašanin Brane, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Azre Mušanović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja DEFTER d.o.o. Sarajevo, zastupan po punomoćniku Sanelu Neziriću, advokatu iz Sarajeva, ulica Obala Kulina Bana 6, protiv rješenja broj: JN2-03-07-1-1123-4/18 od 13.09.2018. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, filijala Mostar, ulica Vukovarska 10/b, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 24.03.2020.godine, donio je sljedeću,

P R E S U D U

Tužba se uvažava, poništava se osporeno rješenje i predmet vraća tuženom na ponovno odlučivanje.

Obavezuje se tuženi da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 380,80 KM u roku od 15 dana, od dana dostavljanja presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja. U preostalom dijelu potraživanja, zahtjev se odbija kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjm, usvojena je žalba tužitelja. Uvažen je zahtjev za povrat uplaćenih sredstava na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 500,00 KM. Uvažen je zahtjev za naknadu troškova zastupanja u iznosu od 810,00 KM plus PDV 17%, dok je u preostalom dijelu zahtjev odbijen, kao neosnovan. Obavezan je ugovorni organ JP BH Pošta d.o.o. Sarajevo da isplati troškove sastava žalbe tužitelju u ukupnom iznosu od 947,70 KM, a sve u roku od 15 dana od dana prijema rješenja.

Protiv ovog rješenja, tužitelj je pokrenuo upravni spor iz razloga, jer je osporena odluka tuženog nepravilna i nezakonita. Naime, tužitelj navodi da je tuženi postupajući po presudi ovog suda, u ponovnom postupku, uvažio žalbu tužitelja, ali je propustio da poništi Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: U.D.01.3.2-16778/16 od 14.10.2016. godine, na koju je tužitelj izjavio žalbu i u skladu sa zahtjevom iz žalbe tužitelja podnesene dana 21.10.2016. godine. Dakle, Ured za razmatranje žalbi BiH, nije odlučio o zahtjevu za poništenje akta protiv kojeg je izjavljena žalba, što je suprotno odredbama Zakona o upravnom postupku BiH i

Zakona o javnim nabavkama BiH. Slijedom navedenog, tužitelj predlaže da sud uvaži njegovu tužbu, poništi osporeno rješenje i predmet vrati na ponovni postupak tuženom i obaveže ga na naknadu troškova za sastav tužbe u iznosu od 1.006,20 KM, a koji se sastoje od troškova za sastav tužbe u iznosu od 860,00 KM plus 17% PDV-a, u roku od 30 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

U odgovoru na tužbu tuženi je naveo da je odluka koja je bila predmet poništenja u potpunosti izvršena i da je nije bilo moguće poništiti.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH„ broj 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude iz sljedećih razloga.

Postupajući u skladu sa uputama iz presude ovog suda broj: S 1 3 U 024095 17 U od 07.07.2018.godine, Ured za razmatranje žalbi BiH je donio odluku, kojom je ocijenio da zadani uslov iz tačke 2.4. tenderskog dokumenta (da dostavljeni dokumenti odnosno Uvjerenje o izmirenim obavezama u izabranoj ponudi jesu stariji od 90 dana), nije ispoštovan, jer je prvobitno izabrani ponuđač dostavio uvjerenje koje je starije od 90 dana, što je suprotno tački 2.4. Tenderskog dokumenta. Ured za razmatranje žalbi BiH je u ponovnom postupku ocijenio da je u skladu sa zauzetim stavom iz presude, svrha traženih uvjerenja da ne budu starija od 90 dana i da se odnose na period učestvovanja u tenderu. U konačnici, žalbu tužitelja je uvažio kao osnovanu i donio odluku u skladu sa članom 111. stav 1. tačka d). Zakona o javnim nabavkama BiH, te dao uputu ugovornom organu da okonča postupak javne nabavke u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama BiH i Zakonom o upravnom postupku BIH.

Po ocjeni ovog vijeća, osporeno rješenje je doneseno pogrešnom primjenom materijalnog propisa.

U odredbi člana 111. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 39/14), nabrojane su odluke koje u postupku pravne zaštite može donijeti Ured za razmatranje žalbi BiH. Tako je, između ostalog propisano da, u opravdanim slučajevima navedenim u stavu (4) ovog člana, Ured za razmatranje žalbi BiH može ostaviti na snazi ugovor ili okvirni sporazum koji je predmet poništenja, u obimu u kojem je ugovor ili okvirni sporazum već izvršen. U tom slučaju Ured će ugovornom organu odrediti novčanu kaznu u iznosu naznačenom u stavu (8) ovog člana.

U skladu sa citiranom zakonskom odredbom, a na osnovu stanja iz spisa evidentno je, da je tuženi postupajući po presudi ovog suda, u ponovnom postupku, žalbu tužitelja uvažio, jer ponuda prvobitno izabranog ponuđača nije ispunjavala uslove iz tenderskog dokumenta. Međutim, tuženi nije naveo u obrazloženju osporenog rješenja ali ni u dispozitivu tog rješenja na koji način je dužan postupiti ugovorni organ u ponovnonm postupku. Ured za razmatranje žalbi BiH je u odgovoru na tužbu ovom sudu naveo, da je ugovor sa izabranim ponuđačem zaključen i izvršen te da tuženi nije u mogućnosti provesti presudu suda, jer je tako utvrdio prije nego što je donio predmetno osporeno rješenje. S tim u vezi, vijeće napominje ,da je u skladu sa članom 111. Zakona o javnim nabavkama BiH, tuženi takvo obrazloženje morao dati i u osporenom rješenju. Dakle, u smislu citiranih zakonskih odredbi, tuženi je žalbu izjavljenu na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: U.D.01.3.2-16778/16 od

14.10.2016.godine, izrekom rješenja samo usvojio, kao osnovanu, ali je u smislu člana 111. propustio postupiti na način da poništi odluku ili postupak ili radnju u dijelu u kojem je povrijeđen zakon ili podzakonski akti. U svakom slučaju, u smislu citirane zakonske odredbe i ovlaštenja koje ima tuženi, mogao je obavezati ugovorni organ da odredi novčanu naknadu ili poništiti odluku i ugovor, ili uputiti tužitelja u kojem postupku može ostvariti svoja prava, ali u svakom slučaju, svoju odluku je morao navesti u izreci osporenog rješenja i u obrazloženju iznijeti valjane razloge svoje odluke, u smislu odredbi iz člana 233. stav 2. i 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku.
Naime, odredba člana 233. stav 2. ZUP-a, između ostalog, propisuje, da se u obrazloženju drugostepenog rješenja moraju cijeniti i svi navodi žalbe, a odredbom člana 200. stav 1. istog zakona, da rješenje treba da sadrži: kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar.

U ponovnom postupku, uvažavajući upute iz ove presude, tuženi će donijeti novo rješenje, pravilnom primjenom člana 111. Zakona o javnim nabavkama BiH. Kako je tužitelj uspio sa tužbom, pripadaju mu i troškovi upravnog spora, ali ne u potraživanom iznosu. Naime, Sud je našao da tužiocu pripada pravo naknade troškova vođenja upravnog spora u ukupnom iznosu od 380,80 KM i to na ime naknade za vođenje upravnog spora u iznosu od 280,80 KM sa obračunatim PDV-om i iznos od 100,00 KM na ime naknade za sudsku taksu na tužbu, shodno članu 22. Tarife broj 3.tačka 1. Zakona o sudskim taksama u postupku pred Sudom BiH („Službeni glasnik BiH", broj: 39/03). Sa potraživanjem preko dosuđenog dijela, tužitelj se odbija, imajući u vidu da se u konkretnom slučaju radi o poništenju rješenja, tužitelju pripada pravo na naknadu troškova u neprocjenjivim predmetima u skladu s članom 19. a ne članom 12. Tarife FBiH, kako je to i ranije učinjeno u presudi ovog suda broj: S 1 3 U 023495 18 U od 27.09.2018.godine.

Slijedom navedenog, sud je primjenom odredbe člana 37. stav 2. u vezi s članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH("Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), donio odluku kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Azra Mušanović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo